

את מי נפגוש במקדש?

לוויים:

ללוויים בבית המקדש שלושה תפקידים:

משוררים

הלוויים ידעו לנגן ולשיר לכל אדם את המנוינה שמתאימה כדיוק לו, וכך שמוחו את לב כל אדם שהגיע למקדש.

שוערים

הלוויים היו אחראיים על פתיחת השערים ביום וסגירתם בלילה. השערים היו גדולים כל כך שנדרשו כ-20 לויים כדי להיזיב אותם.

שומרים

הלוויים גם שמרו על המקדש כמשקל כל היללה. יש אומרים שהשמירה הייתה גם ביום.

כהנים:

מתוך שבט לוי, משפחתו של אהרן הכהן וכל צאצאיו הם הכהנים, העושים את עבודות הקודש בבית המקדש. הכהנים לובשים בגדי קודש הנקראים בגדי כהונה.

לכהן הדיוט ארבעה בגדים

לכהן הגדול ארבעה בגדים נוספים מיוחדים רק לו, לכהנים אלו קראו **בגדי כהן** מפני שאלו אחד מהם היה משה מלכה.

החושן

בעצרת החושן יכל הכהן הגדול לשאול שאלות. אותיות החושן היו מאירות והכהן ידע לזרז מהן את התשובה הנכונה.

המתונים על המקדש:

משפחת אבטינס הכינה את הקטורת, והיא הייתה המשפחה היחידה שידעה את המתכון הסודי להכנתה באופן המדויק לבית המקדש.

הקטורת היא תערובת של אחד עשר צמחים רחניים, אותם כותשים עד שהם נהפכים לאבקה דקה. את הקטורת מקטירים בכל יום, בכוקר ובבין הערביים על גבי המזבח שבהיכל.

משפחת גראו היו היחידים שידעו איך להכין את חלות **לחם הפנים**. לחלות הייתה צורה מיוחדת הדומה לקופסה חלולה, ומכאן השם לחם הפנים, כיוון שלחלות אלו היו הרכה צדדים (פן = צד).

הסנהדרין:

הסנהדרין היא בית הדין העליון המרכזי של עם ישראל, והיא כללה שבעים ואחד מחכמי ישראל. הם היו יושבים בלשכת הגזית שבבית המקדש והיו דנים ופוסקים הלכה לכל העם.

אל פי הרמב"ם כמאן שהסנהדרין ישבה במקומו במקדש לא הייתה מחלוקת בעם ישראל.

